

D. D.

DISSERTATIO JURIDICA,

DE

DELINQUENTIUM AD PUBLICAM
IGNOMINIAM EXPOSITIONE,

QUAM

SUFFRAG. CONSULT. FACULT. JURID. IN
REG. ACAD. ABOENSI,

PRÆSIDE

MATTHIA CALONIO,

JURIS PROF. REG. ET ORD.

PUBLICÆ VENTILANDAM PROPONIT

NICOLAUS BONSDORFF,

WIBURGENSIS.

*IN AUDITOR. MAJORI Die IV JUNII
A. MDCCLXXXVIII.*

HORIS A. M. SOLITIS.

ABOÆ, Typis FRÆNCKELLIANIS.

§. I.

POENÆ, quæ in patria delinquentibus irrogari solent, in quinque haud incommode classes distribui posse videntur. Sunt nimirum aliæ *capitales*, aliæ *corporis afflictivæ*, aliæ *libertati noxiæ*, aliæ *pecuniariæ*, aliæ denique *famosæ*. De iis, quæ ad priores istas classes pertinent, quin ad tuendam publicam tranquillitatem & reprimendam maleficorum audaciam sint accommodæ & proinde retinendæ, vix dubitatur. Quæ enim a declamatoribus nonnullis pro totali pœnarum capitalium abrogatione inconsulte admodum sunt disputata, ea prudentiorum nunquam meruerunt calculum. Verum de postremi generis pœnis, quibus id præcise agitur ut existimatio rei aut tollatur penitus, aut saltim, impressa sibi ignominie quadam macula, diminuatur, an & quatenus in civitate bene constituta ferendæ sint, jam dudum motam fuisse & etjamnum moveri novimus controversiam. Palmarium quod contra illas urgeri solet argumentum huc fere redit: repugnare eas principi pœnarum finî *correctioni* delinquentium: infamibus quippe omnem pæne eripi & vitæ legitimis modis sustentandæ & cum cæteris civibus in gratiam redeundi ratio-

A

tio-

tionem: atque fieri proinde aliter non posse, quam ut ad desperationem redacti, in quamlibet improbitatem profligatissimi evadant, & inemendabilem tandem contrahant animi pravitatem, periculosam universæ civitati futuram. Sed præterquam quod pœnas ad *exemplum* potissimum comparatas esse oporteat, facile adparet, allatas rationes vix aliud evincere, quam multa circumspectione in constituendis famosis suppliciis opus esse, ne vel eorum effectus ad auferendam reis communium humanitatis jurium & civilis securitatis fruitionem extendatur, vel infamia ipsa aliis temere inuratur, quam qui turpissimas & ab omni honestatis & pudoris sensu remotissimas machinati fraudes, eam ex communi civium opinione manifeste prodiderunt mentis suæ abjectionem, ut nulla amplius supersit spes eos ad meliorem unquam frugem reversuros. Licet ex omnium confessione Legumlatori *avaritiam* civium & *voluptatem* pœnis perterritare: quidni ergo & *ambitionem*, haud minus vehementem animæ humanæ adfectum, quantum ea ad homines a sceleribus avocandos valeat, experiri eisdem licebit. Nemo fortassis est qui non perspexerit incredibilem plane esse vim, quam ad absterrendos homines a minoribus nonnullis delictis & licitis etjam quibusdam negotiis exercet, adhærens illis *levis notæ*, quæ dici suevit, *macula*, nuda licet plerumque vulgi opinione subnixa, nec ullo fere legum præsidio munita, Quanto itaque potentior censenda erit, quam
& mo-

& mores adprobant & leges decernunt existimationis aut jactura aut diminutio, poenæ loco turpioribus criminibus proposita. Nec video quidquam ex illa civitati metuendum esse mali, si modo parcius eadem adhibeatur & intra justos suos restringatur limites. Hinc tantum abest ut vel cum *TITIO Jur. Priv. Lib. III. c. 3. §. 23.* poenas hæc famosas, ceu absurdas penitus proscribendas velimus; vel cum *THOMASIO diss. an poenæ vivent. eos infamantes sint abrogandæ*, noxias eas aut saltem parum utiles statuamus: ut nec assentiri possimus *WIELAND. Geist der peinl. Gesetze §. §. 327, 328.* qui eas ferendas quidem sed cum perpetui carceris supplicio semper conjungendas est arbitratus. Parum sane in iis ad exemplum esset efficaciam, si ergastulorum claustris omnia earum concluderentur vestigia. Interest ut innotescat in publicum quantum Leges inter bonos cives & insignite improbos statuunt discrimen, quo sic notoria horum contumelia aliis ad paria vitanda flagitia tanto efficaciori documento inservire queat.

§. II.

Triplici autem in primis ratione poenæ famosæ delinquentibus irrogari solent. Vel enim (1) ex expressa legis sanctione, sollemnibus, pro re nata formulis, *nisse åran, IV. 6. GBl. VIII. 3. HBl. VII. 4. VIII. 3. MGBl. vare årelis XIII. 3. JBl. VIII. 3. HBl. VII. 1. VIII.*

VIII. 1. 4. LX. 4. MGBI. XV. 14 XVII. 19. RBl. vare aldrig vitnesbår XVII. 18. RB. vare ovärdig at uti K. M. och Kronans tjenst, båttræ eller samre, någon sin brukas och nyttjas. K. Kung. d. 28 Aug. 1778. infamia, quam vocant, juris, five majori, five minori notantur: vel (2) ex tacita juris dispositione ob infamans crimen, furtum e. c. patratum, omnibus infamiæ effectibus, sine expressa tamen notatione, subjiciuntur: K. Bref. d. 16 Febr. 1738. vel denique (3) publico quodam in loco plebis ludibrio & contumeliis ignominioso aliquo cum apparatu exponuntur. De ipsa vero infamia juris, variisque quæ eam sequuntur incommodis, cum a Celeberr. olim RABENIO, editis Upsaliæ a. 1755 duabus dissertationibus accurate & copiose satis sit expositum; nos actum agere nolentes, ultimum solum ejus irrogandæ modum, quam Catamidiationis pœnam, vocabulo a Græco καταμειδιᾶσαι deducto, de quo tamen cfr. GESNERI Thesaur. L. Lat. ad vocc. Catomus & Catomidiare, adpellare nonnullis placuit, vid. SCHRÖTER von der Catamidiatione &c. in SIEBENKEES Jurist. Magazin I. 33. paucissimis, pro ea qua premimur temporis angustia, explicare conabimur, æquiores nobis pollicentes Benevoli Lectoris censuram.

§. III.

Quo certius est amplissimam quæ virtutem comitatur mercedem gloriam esse, & paucissimos adeo
usque

usque reperiri degeneres quin nonnullo saltim laudis studio trabantur; eo minus dubitandum *publicam contumeliam* poenarum fere omnium esse acerbissimam & ipsa haud raro morte acerbiozem. Hinc neque mirum cuiquam videbitur ab ultima retro antiquitate invaluisse morem, eos qui verecundiae fines transgressi gravioribus se commaculassent flagitiis, propalam deridendos exponendi. Et facile dixeris Legumlatores in coërcendis levioribus quidem, sed dominantibus vitiis, ægriusque ideo eradicandis, vix unquam feliciter versatos, quam statuta illis poena, qua in ludibrium verterentur. Observat ex *Diodoro Siculo* THOMASIVS *Diff. cit. §. 5.* Charondam, inter alias, legem tulisse contra dolosos calumniatores, ut per urbem coronati circumveherentur, quo cunctis civibus sic ostentati innotescerent, & tanquam perniciosissimi criminis genere contaminati a populo exagitarentur; ejusque legis severitatem id effecisse ut Respublica ea peste purgata æquabilius in posterum administraretur. Similia huic aliarum priscarum gentium instituta commemorare non vacat. Medio autem ævo, in ea quæ tum viguit morum asperitate, quam frequens fuerit hujusmodi poenarum usus in vulgus notum est. Testantur id poenæ, *uvvoφoγiās*, Nobilibus, & *Sellæ* in proximum comitatum *gestandæ*, Ministeriis ob incendia & deprædationes impositæ capitisque supplicio præmissæ, de quibus *du CANGE in Gloss. med. & inf. Lat. voce Canis.* Evincunt idem

Mitra contumeliosa, qua perjuros testes punire olim sueverunt gentes Italicæ per plurimæ, quamque hodiernum adhuc retentam *Leges Sardinicæ* Libr. IV. Tit. 34. c. II. §. 2. hunc in modum describunt: *quiconque déposera le faux - - encourra la peine, si c'est un homme, d'être conduit mitré sur une âne par les rues publiques avec une rame sur l'épaule &c.* cfr. BODIN. de Republ. Libr. VI. p. m. 1198 pariter ac ignominiosus *cessionis bonorum processus* fraudulentis Debitoribus his in terris & vicinis aliis gentibus præscriptus, cujus iterum ex *Jure Sardinico* Libr. III. Tit. 33. §§. 2. 3. hic est tenor: *Tous ceux qui voudront la faire, comparoîtront personnellement par devant le Tribunal, sans cacher aucuns de leurs biens, ni omettre aucune des solemnités que le Droit prescrit; ils demeureront debout pendant quelque peu de temps, à l'heure que se tiennent les causes, sur une pierre devant la porte du dit Tribunal, ou, n'ayant que la chemise &c s'étant en suite assis sur la dite pierre, ils diront à haute voix: CEDO BONIS. On commettra le Juge ordinaire - - pour faire les cessions ignominieuses après avoir fait sonner la cloche ou battre la caisse.* Pertinent huc quoque *Cavea ferrea* cui edibiles fructus e hortis furati conspiciendi a populo includabantur: *Corona straminea* publicatæ pudicitie feminis ex oppidis per lictorem cum tympano unico pistillo pullato relegandis imposita, & quæ sunt hujus generis plura, apud Germanos & Anglos in primis olim & qua partem etjamnum usitata. Nec incognita
anti-

antiquis nostris Suionibus hæc fuit civium in vitia odium & in improbos offensionem concitandi via. Cui non auditum est *Pallium Urbis, Stadfsins Mantol XV. 2. BjörkR.* quo induta uxor adultera per plateas urbis circum circa agebatur: Cui non, *Famosi Lapidēs, Stadfsins Stena*, a soluta quæ alieno marito se subdidisset gestandi *X. 2. GBl. St. L.* Cui non, *indecentior* quidem, sed rudi istius sæculi genio haud incongruus ritus quo onerata dictis lapidibus femina adulterum per omnem urbem ducere cogeatur, *II. citt.* descriptus, nec nostratibus solum, sed & Danis, ut patet ex *c. 30. Juris civit. Dan. comm.* in append. ad *Tom. II. Histor. Jur. Dan.* ANCHERI p. 197. & Ripensibus, teste *Jure civico Rip. ibd. p. 261.* atque Lubecensibus, notante HEINECCIO in *Præf. ad T. I. Elem. Jur. Germ.* frequentatus. Ad ignominiam quoque inferendam directa erat, cujus etiam TACITUS *de Mor. Germ. c. 19.* meminit, *Decalvationis poena*, qua violatam conjugalem fidem in uxoribus vindicabant. *VI. ABl. Upl. L. in pr.* Et pari plane consilio factum, ut enormiorum, prout tunc erant tempora, criminum reis, ducta ex contumelia, imponerent cognomina, quibus suam ipsis turpitudinem identidem exprobrarent. Sic Terminorum motores *Ormylicæ II. 4. BygdBl. WGL.* Fures alienarum frugum *Agnabaker XLIX. 1. MHBl. Upl. L. XXXII. MHBl. HL. in pr.* Pecorum abactores *Gorrtiusver. XXXII. WadhamBl. OGL. in pr. II. TiusBl. LL. in pr.* Adulteras denique uxores *Horflakka*

Stakka VI. ABI. Upl. L. in pr. per convitium adpellandas voluerunt.

§. IV.

Sed peregrinis hisce & obsoletis dudum diutius immorari haud adtinet. Sunt procul dubio in illis multa, quæ suo quamvis ævo communi hominum iudicio probarentur, hodiernis tamen moribus, cultioribus quippe & delicatiori pudoris sensu perpolititis, quin imo in mollitiem aliquam prolabantibus neutiquam convenirent, nisi medicinam velles morbis ipsis perniciosiorem. At nec dum ab hac via penitus est discessum. Non quidem *adscititiæ ignominia* dedecore jam sævitur in delicta, quorum exercitium furor quidam regit & adfectuum vehementia, & a quibus parum sibi cavere valet humana imbecillitas. Nec plebis convitiis proscindendi facile obijciuntur, qui, deliberato licet animo, turpe ausi facinus, communem tamen quendam malitiæ modum non excesserunt. Docuit enim experientia ad heroica non confugiendum esse remedia, quamdiu mitiora & quotidiana contagioni quadantenus expurgandæ sufficiunt: intempestiva namque aut crebriori eorum administratione vel graviora provocari symptomata, vel sic contra illorum virtutem indurari corpora, ut in desperatis malis parum omnino vel nihil ex iisdem ad sanitatem recuperandam sentiant adjumenti. Quoties autem
tem

tem egressa ultra consuetos terminos improborum malignitas, astu, insidiis & effreni petulantia infamis, *severiori* ad fidem ac honestatem publicam vindicandam *exemplo* opus esse arguit: toties etiamnum in contumelia reis sollenniter quasi illata illud ipsum quærendum esse Legum nostrarum judicavit sapientia. Poenas vero ipsas hoc consilio proditas, brevissimis jam perlustrabimus.

§. V.

In his *prima* esto NUMELLARUM POENA, qua reus palo, in publico & editiori loco erecto, collari ferreo alligatus per certum temporis spatium, plebi deridendus exhibetur, *stålles i halsjårn för en påle på Torg eller allmän Tingstad at skåmmas*. Hæc namque omnium hujus generis & atrocissima est, & latissimi usus, nec *regulariter* unquam sola cuiquam infligitur, sed aliam poenam vel corporis adflictivam vel capitalem sibi habet adjunctam. Dispesci autem potest in *Simplicem*, qualem jam definivimus, & *qualificatam* cui probrosa quædam præterea admissi criminis *notatio* sive *expressa* sive *symbolica*, accedit. *Simplici* illa plectuntur (1) *Improbi Debitorum*, qui dolo malo alienas decoxerunt pecunias & fraudulenter se contra suos Creditores gesserunt, carcere insuper ad aquam & panem vel operis publicis, pro gravitate circumstantiarum, puniendi. Mitius de horum crimine,

B

quan-

quantumvis ad everſionem publicæ fidei directo, ſenſiſſe videntur Juris noſtri Conditores, quippe qui, ut-
ut contumeliæ plebis eos exponendos juberent, col-
larium tamen ferreorum nullam faciunt mentionem
XVI. 4. HBl. K. Plac. ang. upſätel. falliſſem. d. 14. Martii 1699. quibus itaque eos ad palum per bihori-
um conſtringendos eſſe recentiori demum lege eſt
ſancitum. *K. M. Stadga om. aſträd. mål d. 26 Aug. 1773. §. 15.* qua & eorum infamiam ad communem
omnium civium notitiam Novellarum hebdomadalium
ope perducendam eſſe edicitur. (2). *Falſarii*, qui Ju-
diciorum tabulas, libros cenſuales, rationum ſiſcalium
codices, aut alia quæcunque *publica inſtrumenta* dele-
verint, interleverint, ſubjecerint, perverterint aut quo-
cunque modo corruerint, ad operas publicas, pro
ratione culpæ præterea condemnandi. *VIII. 2. MGB.*
(3). Qui vel ſocietatem *faſſi* in chirographis *Argenta-
riæ Ordinum Regni* admiſſi contraxerint, (Falſariis
enim ipsis ſuſpendii poenam dicſtat *K. Förrordn. d. 2. Maji 1747*), vel alienum ementiti nomen, pecu-
niam inde ſolvendam falſo *delegaverint*, vel veram ac
genuinam *delegationem* falſificaverint, vel conſilio ope-
raque ad ejusmodi *faſſæ delegationis* conſignationem
aut diſtractionem concurrerint. Et hi quidem, poſt
perpeſſam per bihorii aut horæ ſpatium hanc contu-
meliam, ſuſtigatione inſuper vel carena plectuntur,
& ſi quod damnum ea re datum fuerit, *operis publi-
cis*, per annum vel plures præſtandis, mancipantur.

K. Förordn. ang. orikt. assignat. på R. Ständers Wäxel-Banco d. 10 Decembr. 1741, §. §. 1. 3. (4) denique qui aliena jumenta aut pecora, cfr. IX. 6. BBl. e pascuis septis aut non conleptis abegerint inque iis furtum commiserint, indeprecabili infimul fustigationis aut virgarum vel operarum pœna pro re nata coërcendi. XLIV. I. MGBL. coll. cum K. Förordn. d. 3. Aug. 1748. Quod & de iis valet, qui cicures Laponum Rhénones, vel doloso lucrificiendi animo interficiunt, vel culpa casuve interfectas legitime non denunciarint. K. Förordn. d. 21 Aug. 1766. Qualificata contra numellarum pœna eos manet (1) qui aut ex vitæ tædio, aut promeritam fustigationis pœnam vitaturi, capitisque supplicium, quo suis liberentur miseriis, sibimet ipsis acceleraturi, vel proprios vel alienos infantes, vel alium quemcunque adultæ ætatis hominem nefaria ac desperata plane audacia necaverint. Etenim cum ad explendos omnes hujus facinoris numeros, plura eaque atrocissima concufrant scelera, homicidium nempe insidiosum, parricidium nonnunquam, & crassissima quædam suicidii indirekti species, multæ etjam severitatis exemplum in enormiter adeo flagitiosos exstare voluit Legumlator. Hinc præter ordinariam, quam meruerunt capitis pœnam, condemnandi veniunt, att i the städer, ther fången i håkte sitter, på ett, och i Stockholms Stad på Tu sårskildta Torg, ställas tvänne dagar å rad i halsjärn med en Tasla öfver hufvudet, hvarpå brottet är beskrifvit, samt

samt af en Bødelsknekt med spö eller risflitande affstraffas till och med Trettio par spö eller tiugu try par ris, try slag af paret, hälften hvarthera dagen, och sedan misådådaren thefter haft rådtrum til beredelse, med tilbundna ögon på en kårra till afrättsplatsen utföras att thet ådömda straffet undergå. K. Br. d. 24 April 1754.

Sunt quidem qui in hoc casu poenam capitis tantum non absurdam esse contendunt, quippe quod ea re delinquens nefarii sui voti compos reddatur. QUISTORP.

Entwurf zu einem Gesetzbuch P. I. §. 24. BESEKE de homic. ex vitæ tædio ad oppet. mortem commissio non mort. poena sed perp. carc. puniendo Halæ 1772. Sed ut eos in gravi versari errore ab aliis satis est ostensum, cfr. WIELAND l. cit. §. 253 ita nec dubitandum quin publice intersit exasperari, prout jam diximus, tanti flagitii ultionem: quamvis non desint qui in simplici capitis poena his inflictæ satis ad vindictam esse arbitrentur. KRESSIUS ad Const. crim. Carol. Art. 137. §. 2. n. 3 cfr. WESTPHAL. das Crimin. Recht Obs. 94. pp. 421. seqq. (2)

Qui mercibus venalibus mensurandis sunt præpositi, & ad fidem in officio adhibendam jramento obstricti, si eo in negotio sive injusta utendo mensura, sive alia quacunque ratione falsum commiserint. Hi scilicet, quemadmodum publicam securitatem tanto foedius violant, quanto difficilior singulis accidit ab eorum sibi cavere fraudibus; ita & numellis palo per unius horæ intervallum alligati, ad acundam sui contumeliam, ligonem (*Skofvel*), perfidiæ fuæ

suæ indicem, manu tenere coguntur. *VIII. 4. HBl. coll. c. K. Förrordn. d. 1. Octob. 1752.* Præter hæc autem, quæ hactenus recensuimus crimina, nulla est, quantum nunc quidem in memoriam nobis revocare possumus, cui in Jure nostro numellarum ignominia generaliter constituta legatur. Fit tamen nonnunquam, ut dum in *capitalibus*, iis in primis, quæ vel singularis *falsi* gravitas *VII. 1. MGB.*; vel *calumniæ* indignitas *LX. 1. MGB.* vel *perfidie* magnitudo. *IV. 5. XLV. 2. MGB.* infamat, ob mitigantes forte rationes, sanguinis poena remittitur, extraordinaria quadam alia in ejus locum surrogata; aut dum ob turpitudinis insolentiam ordinarium criminis supplicium exacerbandum reipublicæ salus flagitat; ut inquam in istiusmodi casibus, præter consuetam jurisdictionis formam, numellarum quoque poena, vel *simplex* vel *qualificata*, reo irrogetur. Exempla in actis judicialibus passim obvia allegare jam non refert. Addere duntaxat licebit, ex peculiari urbis Holmenfis statuto, *Instr. för Quarters-Upsyningsm. d. 21 April 1722 §. 7.* eos qui sordes & purgamenta urbis ad palos, quibus numellæ adfixæ hærent, projicere deprehensi fuerint, ipsos mox, absque prævia Judicis sententia, numellis esse constringendos. Verum cum extemporalis hæc animadversio, si vel aliqua ejus adhuc dum vigeat observantia, ad boni tantum ordinis & salubritatis urbiæ custodiam spectet, adeoque nec ullam secum comitem habeat *infamiam*, ex crimine quippe

non ex *porna* proveniente: haud difficulter intelligitur, illam ipsam ad aliam plane, quam de qua nobis jam sermo est, *coërcitionum* speciem pertinere.

§. VI.

Adfinis pœnæ numellarum ideoque *secundo* loco a nobis commemoranda est ea, qua *Lenones* ad palum pœnalem ordinarium, (*Kåken, Straßpålen*) contumeliis a plebe adficiendi per triduum exponuntur, a carnifice deinde fustibus aut virgis graviter cædendi, & ad *triennales* operas publicas, vel perpetuas, si iterari crimen contigerit, ablegandi *LVII. 1. MGB.* Spureissimum crimen, quo fornicationes, adulteria, stupra, procurantur, & ita quidem plerumque, ut ex fœdissima opera lucrum quæratur, maximorum in civitate malorum causam existere omnium temporum evicit experientia. Quotus quisque est qui non intelligit, admissis vel toleratis saltem publicis turpissimarum voluptatum officinis & flagitiorum diversoriis vix ullam illibatam persistere posse pudicitiam: consumi paullatim omnem in sequiori sexu verecundiam, fidissimam suæ virtutis custodem: Juvenes præmatura sic exhauriri libidine, ut non senectuti denique, sed ipsi virili ætati effeta tradant corpora: morbos contagiosos, ipsos vitalitatis fontes teterrima infestantes lue, longe lateque propagari: Moribus in universum funestissimas parari infidias:

Gen-

Gentisque totius sanitatem ac vires sic infringi, ut quæ antea animi alacritate & vegeto corporum robore erat conspicua, quandam jam ambulantium cadaverum colluviem referre videatur, cfr. *SUSSMILCH Göttl. ordn. §. 240-245. p. m. 463 sqq.* Intam fecunda autem pullulantium hinc cum in privatam tum in publicam rem damnorum segete, quo magis laudandi sunt, qui Lenones ut *pestiferos & communes castitatis vastatores Justin. Nov. XIV.* acerbissimis persecuti sunt suppliciis, eo acrius reprehendendi, qui fallâ stantium utritque momentorum computatione decepti, in obsceno eorum quæstu convivendum saltim judicarunt, minorum commodorum dispendio majora redimi posse mala perperam arbitrati. Ignotum interea nostratibus olim fuisse lenocinii crimen, præter pudicos gentis mores, indicio est altum, quod de illo in antiquis legibus, si solas exceperis *Wisbyenses*, invecitæ ab exteris spurcitiei testes *Gottl. StL. L. i. c. 48.* observatur silentium. Gliscenti vero tandem in maritimis classium stationibus malo lex opposita in *K. M. Sid Artic. d. 2 Maji 1685. §. 254* infamiam & relegationem ignominiosam a carnifice peragendam cum confiscatione omnium mobilium lenonibus minitata. Quocirca & in communibus judiciis invaluit, ut quæ quæstum corpore fecissent mulieres durius tractarentur, cen colligere est ex *K. Br. d. 8 Novembr. 1693. & K. M. Rescr. til Abo HofR. d. 3. Febr. 1702* quo prostitutæ pudicitie semina tribus diebus continuis, per bihorium unaquaque die numel-

numellis plectenda & dein virgis acriter cædenda (*Skarpt hudstrykas*) urbeque expellenda præcipiebatur. Cui quidem fori usui conformiter, adhibito tamen quodam, quod & numellas sustulit, & relegationis vice in ergastula detractionem substituit, temperamento, ea demum, quam supra descripsimus, *Codice Fridericiano* Lenonibus statuta est poena, sceleris turpitudinem sua ignominia exæquans. Habet vero illa hoc sibi proprium, quod fustigationi, quousque continuari debeat certus nullus, ut alias *V. 2. Str. Bl.* præfixus sit terminus. Qua ex re consequitur, in eum qui executioni præpositus est collatum esse, ut ex ætate & viribus delinquentis poenæ quantitatem æstimet, illumque tamdiu cædendum curet, donec vel irreparabilis sanitatis jactura manifesto metuenda, vel imminens vitæ periculum, finem huic laniationi faciendum esse admonuerint.

§. VII.

Tertium in hoc genere locum occupabit, POENA MULCTRAE, levior multo quidem illa, at contumeliosa tamen satis, qua is qui alienam vaccam, ovem vel capram, in pascuis intra vel extra septa agentem, mulxit, ad valvas judicii *mulctrale* manu tenens per horæ unius spatium deridendus sistitur *XLIII. 4. MGB.* *Stående vid Tings dör, eller Rådstufvu dör en tima, med midlkekåril i handen.* Civili poena delictum hocce olim
vin-

vindicabant noſtrates, voracitatem quandam potius, quam malitioſum *lucrifaciendi ſtudium* eidem ſubeſſe arbitrati, rejecta idcirco in Titulum de *jure ædificandi* ejus mentione *XXVI Widherb. Bl. Upl.L. XXIX BBl. Weſtm.L XXI. Widh. Bl. Helf.L. XLII. BBl. LL. XV. BBl. St.L. in pr.* Verum inter *furta* & quidem *qualificata* illud retulit hodiernus Codex, ob damni tamen inde venturi & parvitatem & incertitudinem, pluresque cauſſas, quæ levitatis humanarum mentium rationem habendam hic potiſſimum ſuadent, alia quam qua reus plebi, ut diximus, ludificandus objiceretur, ejus coërcitione non propoſita: de qua, utrum *caſtigationis*, quod Nobil. EHRENSTÄLE viſum *Jurispr. Crim. Sect. I. c. IV. §. 141.* an *criminalis pœnæ* quædam ſpecies rectius exiſtimari deberet, ambiguum quadantenus videri poterat. At quidquid hujus ſit, cum multiplicata jam alicubi, in Fennia enim noſtra ſi non inaudita prorſus, certe rariffima exſtitere hujus delicti exempla, adjungendam ſuaſerint huic contumeliæ pœnam aliam corporis afflicтивam, *fuſtigationis* nempe, modicam ſane quidem illam, at pecunia tamen non luendam, *K. Fôrordn. d. 21. Januar. 1773*; nullum amplius ſupereſt dubium, quin iſta ad fores Judiciorum expoſitio, cum *inexpiabili* quippe & *dedecorante* corporis ſupplicio *I. 2. in fin. V. 5. Str. Bl. conjuncta, & lidoris*, de quo *V. 2. Str. Bl.* miniſterio nunc ut et jam antea peragenda, eam ſecum ferat ignominiam, & exiſtimationi delinquentis in tantum ſit noxia, ut

notissimis castigatoriæ animadversionis terminis comprehendendi omnino nequeat. Probe autem notandum, non obtinere hanc pœnam nisi pecore in pascuis agente factus fuerit mulctus. Præterquam enim quod communissimis interpretandi regulis adversum foret sanctionem legis *Capiti* de furtis in agro & in res extra privatam custodiam positas commissis insertam, ultra substratam materiam, *rubro* ipsius *Capitis* clarissime definitam, prout in foro factum aliquando novimus, extendere velle: *restrictivam* quoque nostram *interpretationem* validissime confirmat, quod in allegata *Constitutione Regia*, qua pœna hujus criminis exasperatur, occurrit præceptum, de eadem ipsa *Constitutione*, ne ulla ejus prætendi queat ignorantia, & quotannis ad initium mensis Maji, quo nimirum tempore pecora in pastum emitti solent, in concione sacra publice recitanda & in urbibus præterea ad teloniorum portas, per quas ad pascua itur, adfigenda. Si quid enim aliud, hoc certe manifestissimo est argumento, non id hac lege agi, ut a pecorum sub tectis degentium & in stabulis suis hybernantium uberibus furtivæ avocentur manus, sed id solum, ut in pascuis a ligurientium hominum aviditate secura præstentur. Cfr. *K. Fôrordn. d. 3. Aug. 1748.* Ab ignominiosa autem hac, de qua hactenus, pœna non multum abludit illa, qua, in casu speciali, homo quidam nequam, qui equorum ac boum alienorum in agris palantium jubar caudasque insueta petulantia detonderat, ad fores

res judicii, caudam vaccinam, turpis facti interpretem, manu tenens, per horæ intervallum sistendus jubebatur *K. Rescr. til Gøtha Hof R. d. 9. Januar. 1754.* Quod tamen præjudicium, cum in similibus, si forte inciderint, delictis ad consequentiam producendam non esse ipse caverit Legumlator, summam Ejus ea in re sapientiam venerari nos oportet. Satius scilicet fuit vindicatum in casu dato incredibile flagitium silentio involvere, quam promulgata generali illius poena, ægerrime præterea ad singulas ejus formas adaptanda, ostendere, posse tantam in homines cadere nequitiam.

§. VIII.

Adjungimus his *quarto* demum & ultimo loco poenam COMPEDUM CUM RAMO, *Stockstraff med en gren i handen*, qua qui arbores ornatus caussa & in ambulationum usum ad alienas aedes & prædia plantatas vel sepes vivas, proterva malitia, cecidisse, corrupisse vel quacunque ratione inutiles reddidisse deprehensi fuerint, compedibus vincti ad valvas templi, dum sacra habetur concio, arboris aliquem ramum manu tenentes, publice conspiciendi exhibentur. Pecuniariam tantum huic improbitati Jure communi decretam fuisse multam notum est *XX. II. MLB.* Verum cum re topiaria recentiori hac ætate longius in patria provehi cœpta, crebrioribus nefandæ proterviæ documentis

liquido adpareret, non satis in illa innocuis arboribus delectationis & honestæ recreationis caussa confitis esse præsidii, necessarium evasit hoc contumeliæ additamento securitati earum prospicere. *K. Fôrordn. d. 30. April 1777.* Et licet negandum non videatur mitiorem multo, quam præcedentis, hujus poenæ esse ignominiam; præprimis quod nec ejus executioni *li-
storis* interveniat opera, nec reus plebi conspuendus quasi tradatur, loci videlicet religione graviora prohibente ludibria: Attamen cum probroso nomine *Nidingsverk*, singularis turpitudinis criminibus in personas extra defensionis statum constitutas perpetratis proprio, hanc petulantiam notare, & publicam ejus e suggestu manifestationem Clero injungere, Legumlatori placuerit, *l. cit.* vix est ambigendum, quin hæc ipsa, quamvis tota *juris infamia* reum non oneret, existimationem nihilo minus ejus vehementer fugillet, multamque reliquam faciat lituram difficillime abs-
tergendam.

§. IX.

Præter has, quarum recensum jam egimus, nulla in Jure patrio occurrit *pæna*, ad provocanda in reum plebis ludibria directe tendens, quæ inter *criminales* proprie sic dictas referri & *ignominiosa* cenferi mereretur. Sancit quidem *III. 2. MGBI.* impuberes execrationibus indulgere deprehenso *compeditos* tem-
plo-

plorum valvis esse admovendos. *Ebrietatis* quoque *multam* infimæ fortis hominibus impositam, si ei solvendo non fuerint, prima alteraque vice *compedibus* pariter luendam jubet *K. Fdrordn. d. 17. April 1733, §. 2.* Etjam *Vespillonibus* sepulera vacuaturis, si ex eorum purgamentis dolose lucrifecerint, *compedes* impingendas, iisque *vinctos ligonem* manu tenentes ad fores templorum parochianis contemptim exhibendos præcipit *K. Br. till Consist. d. 24 Januar. 1751.* Noto porro notius est in *Jure militari* obtinere, ut qui levius deliquerint gregarii milites *Equo ligneo* deridendi imponantur. *K. Krigs-Artic. 1683. §. 57. K. Sid-Artic. 1685. §. 89.* Sed quis non intelligit, omnes has coërcitionis species, & si quæ forte his similes fuerint, quamvis non omni careant contumelia, ad emendationem in primis delinquentis esse comparatas, nec indelebili ulla reum ex iis ignominiaë macula adspergi. Cum itaque intra honestioris *disciplinaë & castigationis* terminos earum subsistat usus, neque opus est, ut illis prolixius discutiendis immoremur.

§. X.

Multo minus in *ignominiosis* connumeranda est, quæ adcurate loquendo ne pœnæ quidem nomen tueri potest, SELLA POENITENTIALIS, *Plikte pallen*, cui una, duabus, aut ad summum tribus diebus dominicis in cœtu sacro insidere coguntur rei eorum præ-

cipue criminum quæ christianæ virtuti & morum puritati maxime repugnare judicantur, datum a se scandalum, antequam *absolutionem*, quam vocant, impetrare possint, publica deprecatione & vitæ emendatius instituendæ promissione piaturi. Uteunque enim in confesso sit *poenitentiam* hanc *publicam* a primæva sua institutione, jam pridem degenerasse; & ex eo tempore quo judiciali quadam via invitis obtrudi, & civilibus effectibus vestiri cœpit, pœnalis coërcitionis ad *numellarum* infamiam quam proxime accedentis faciem sibi induisse; cfr. BOEHMER *Differt. III. ad Plin. & Tertull. de confed. Christ. discipl.* expediti tamen juris videtur, eam pœnis proprie talibus, nisi & damni reparationem pœnam dicere velis, accensendam non esse. Non inficiamur Leges, vulgi haud raro opinioni subservientes, in eum fere loqui sensum ac si pœnæ ratio huic pœnitentiæ subesset. Sed dum ex adversa parte Jura nostra agnoscunt illam diversæ religionis civibus irrogari non posse: Impœnitentes ad eam non admittendos, sed pœnalibus potius remediis ad edendam confessionem adigendos, vel si his nihil effici poterit, Divino judicio submittendos: Et principem ejus finem *reconciliationem* esse cum Ecclesia: evidentius est quam ut demonstrari prolixius debeat, eam extra nostræ tractationis limites positam jam esse. Cfr. *Differt de Præscript. crimin. Aboae. 1785 §. XI.*

